

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/518

z dnia 11 marca 2025 r.

**zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów
informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania modelu uznanego dostawcy, w odniesieniu do interfejsów elektronicznych takich jak platformy handlowe, platformy, portale lub podobne środki, które ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób, o których to usługach mowa w art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, niezbędne jest doprecyzowanie niektórych elementów wprowadzanej zasady.
- (2) Konieczne jest zdefiniowanie terminu „ułatwiać” w celu zapewnienia podatnikom, którzy – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób, pewności prawa co do tego, czy zasada dotycząca podmiotu uznanego za dostawcę ma zastosowanie do tych podatników. Niektórzy usługodawcy, tacy jak podmioty zamieszczające oferty lub reklamujące takie usługi, powinni zostać wyraźnie wyłączeni ze stosowania przedmiotowej zasady, ponieważ nie konkurują bezpośrednio z tradycyjnymi, niecyfrowymi sektorami.
- (3) Podatnicy, którzy – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób, nie powinni być zobowiązani do zapłaty jakiegokolwiek należnego podatku od wartości dodanej (VAT), w przypadku gdy działają na podstawie informacji dostarczonych przez bazowego usługodawcę, jeżeli podatnicy ci są w stanie wykazać, że – racjonalnie rzecz biorąc – nie mogli wiedzieć, że informacje te są nieprawidłowe.
- (4) Do celów określenia miejsca świadczenia usługi ułatwiania świadczonej na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – podatnicy powinni być w stanie łatwo określić status usługobiorcy usługi ułatwiania. W celu ułatwienia podatnikom takiej identyfikacji oraz zmniejszenia ich obciążenia administracyjnego, podatnicy ci powinni uznawać usługobiorcę usługi ułatwiania za podatnika, w przypadku gdy podany został numer identyfikacyjny do celów VAT, lub za osobą niebędącą podatnikiem, jeżeli taki numer nie został podany, chyba że podatnicy ci posiadają informacje świadczące o tym, że jest inaczej.
- (5) Należy doprecyzować, że w odniesieniu do usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych i usług przewozu drogowego osób procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw przewidziana w dyrektywie 2006/112/WE może mieć zastosowanie wyłącznie do podatnika uznanego za podmiot, który te usługi wykonał.
- (6) Dyrektywą Rady (UE) 2025/516 ⁽²⁾ wprowadzono do dyrektywy 2006/112/WE nową uproszczoną procedurę punktu kompleksowej obsługi (OSS) dotyczącą podatników dokonujących transgranicznego przemieszczania niektórych własnych towarów. W celu wprowadzenia tej konkretnej procedury do ogólnych ram procedur szczególnych VAT przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 ⁽³⁾ należy określić przepisy szczególne dotyczące identyfikacji do celów VAT, warunków wykluczenia z procedury, deklaracji VAT oraz obowiązków w zakresie prowadzenia ewidencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2025/516 z dnia 11 marca 2025 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej (Dz.U. L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

- (7) Ze względu na fakt, że wprowadzona uproszczona procedura OSS jest kompleksowa i obejmuje transgraniczne przemieszczanie towarów, które jest objęte procedurą magazynu typu *call-off stock*, tę ostatnią procedurę usunięto z dyrektywy 2006/112/WE. Przepisy wykonawcze dotyczące procedury magazynu typu *call-off stock* nie są już potrzebne, w związku z czym powinny zostać uchylone z rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011.
- (8) Na mocy art. 242a dyrektywy 2006/112/WE podatnicy, którzy ułatwiają – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na terytorium Wspólnoty zgodnie z tytułem V tej dyrektywy, zobowiązani są do prowadzenia ewidencji tych transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług. Informacje są jednak wymagane wyłącznie w odniesieniu do towarów lub usług, których dostarczanie lub świadczenie jest ułatwiane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, natomiast nie są wymagane w przypadkach, w których zastosowanie ma zasada dotycząca podmiotu uznawanego za dostawcę. W celu wsparcia walki z oszustwami związanymi z VAT takie informacje dotyczące bazowych dostawców lub usługodawców powinny także zostać włączone do obowiązkowego zestawu informacji, które mają przechowywać uznani dostawcy, zarejestrowani w celu korzystania z uproszczonych procedur szczególnych dotyczących OSS. Te dodatkowe dane powinny umożliwić porównanie informacji zgłaszanych przez platformy z danymi dotyczącymi płatności w transakcjach transgranicznych dostępnymi w centralnym elektronicznym systemie informacji o płatnościach, ustanowionym na podstawie rozdziału V sekcja 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010⁽⁴⁾, który to system wszedł w życie dnia 1 stycznia 2024 r.
- (9) W związku z wprowadzeniem w dyrektywie 2006/112/WE obowiązku dla podatników przemieszczających towary innego podatnika, który to obowiązek polega na powiadomieniu właściciela towarów o tym, że jego towary są lub będą przemieszczane, należy wyjaśnić, które konkretne dane mają być przekazane właścicielowi towarów.
- (10) Elementy dyrektywy 2006/112/WE wymagające zmian w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 mają być transponowane przez państwa członkowskie do prawodawstwa krajowego do dnia 30 czerwca 2028 r. Konieczne jest zatem, aby zmiany do tego rozporządzenia miały zastosowanie od dnia 1 lipca 2028 r.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 9b

1. Do celów stosowania art. 28a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie przez podatnika z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy usługobiorcą a usługodawcą, który oferuje świadczenie – w obrębie Unii – usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób poprzez interfejs elektroniczny, co skutkuje świadczeniem takich usług poprzez ten interfejs elektroniczny.

2. Uznaje się, że podatnik nie ułatwia świadczenia usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik ten nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywane jest świadczenie usług;
- b) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia usługobiorcy w związku z dokonywanymi płatnościami;
- c) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w świadczeniu tych usług.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

3. Art. 28a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który wykonuje tylko jedną lub więcej z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności w związku ze świadczeniem usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób;
- b) zamieszczanie ofert lub reklamowanie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu drogowego osób;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie usługobiorców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które usługi krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usługi przewozu drogowego osób są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w świadczeniu tych usług.

4. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 28a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który zapewnia środki umożliwiające podział kosztów usług przewozu drogowego osób między użytkownika a osobę zapewniającą przewóz.

Artykuł 9c

Do celów stosowania art. 28a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE podatnik świadczący usługi przekazuje swój numer identyfikacyjny do celów VAT lub numer identyfikacyjny nadany mu zgodnie z art. 362 lub 369d tej dyrektywy, o których to numerach mowa w art. 28a ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, oraz deklarację, o której mowa w art. 28a ust. 1 lit. b) tej dyrektywy, podatnikowi, który ułatwia świadczenie usługi, tylko raz, chyba że nastąpiła zmiana w jego działalności jako podatnika.

W przypadku gdy usługa przewozu drogowego osób odbywa się w więcej niż jednym państwie członkowskim, podatnik świadczący tę usługę przekazuje podatnikowi, który ułatwia świadczenie, numer identyfikacyjny do celów VAT nadany mu przez każde państwo członkowskie, w którym odbywa się przewóz, lub numer identyfikacyjny nadany mu zgodnie z art. 362 lub 369d dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 9d

Do celów stosowania art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy na podstawie informacji przekazanych przez osobę świadczącą bazową usługę podatnik nie działa jako uznany dostawca, podatnik taki nie jest zobowiązany do zapłaty należnego VAT w przypadku późniejszego stwierdzenia, że podatnik ten powinien być zostać uznanym dostawcą, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik polega na informacjach przekazanych przez usługodawcę;
- b) informacje przekazane przez usługodawcę są błędne;
- c) podatnik jest w stanie wykazać, że nie wiedział o tym, że informacje te są błędne, oraz że – racjonalnie rzecz biorąc – nie mógł o tym wiedzieć.

Artykuł 9e

Do celów określenia miejsca świadczenia usługi ułatwiania, o której mowa w art. 46a dyrektywy 2006/112/WE, podatnik uznaje osobę, na rzecz której świadczono tę usługę, za osobę niebędącą podatnikiem w sytuacji, gdy taka osoba, na rzecz której świadczono tę usługę, nie poda numeru identyfikacyjnego VAT, chyba że podatnik ten posiada informacje świadczące o tym, że jest inaczej.

Artykuł 9f

Zwolnienia określone w art. 98 ust. 2 i w art. 371, 378, 379–386, 388–390c dyrektywy 2006/112/WE mają nadal zastosowanie w przypadku, gdy uznaje się, że podatnik ułatwiający świadczenie usług sam otrzymał i wykonał te usługi na podstawie art. 28a tej dyrektywy.

Artykuł 9g

W przypadku gdy uznaje się, że podatnik sam otrzymał i wykonał usługi, o których mowa w art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, świadczenie tych usług może podlegać procedurze szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 1 tej dyrektywy, jeżeli podatnik ten spełnia warunki tej procedury szczególnej.

Świadczenie usług, o których mowa w art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, na rzecz podatnika, w przypadku którego uznaje się, że sam otrzymał i wykonał te usługi, nie podlega procedurze szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 1 tej dyrektywy.”;

- 2) w art. 13a zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Miejscem siedziby osoby prawnej niebędącej podatnikiem, o którym to miejscu mowa w art. 54 ust. 1 akapit drugi, art. 56 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 58 i 59 dyrektywy 2006/112/WE, jest.”;

- 3) art. 18 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednak bez względu na informacje świadczące o tym, że jest inaczej, dostawca usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną lub usług świadczonych na mocy art. 54 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE może uznać usługobiorcę mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty za osobę niebędącą podatnikiem, o ile usługobiorca ten nie podał dostawcy tych usług swojego indywidualnego numeru identyfikacyjnego VAT.”;

- 4) art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zgodnie z art. 54 ust. 1 akapit drugi oraz art. 58 i 59 dyrektywy 2006/112/WE świadczenie usług podlega opodatkowaniu w miejscu, w którym usługobiorca ma swoją siedzibę, lub w przypadku braku siedziby, w jego stałym miejscu zamieszkania lub zwykłym miejscu pobytu, usługodawca ustala to miejsce na podstawie informacji faktycznych przekazanych przez usługobiorcę, które weryfikuje za pomocą zwykłych, handlowych środków bezpieczeństwa, takich jak środki dotyczące kontroli tożsamości lub płatności.”;

- 5) w art. 24b akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów stosowania art. 54 ust. 1 akapit drugi lub art. 58 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie osobie niebędącej podatnikiem, lub w przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osoby niebędącej podatnikiem.”;

- 6) art. 24d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy usługodawca świadczy usługę na mocy art. 54 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE lub usługę wymienioną w art. 58 ust. 1 tej dyrektywy, usługodawca może obalić domniemanie, o którym mowa w art. 24a lub w art. 24b akapit pierwszy lit. a), b) lub c) niniejszego rozporządzenia, na podstawie trzech dowodów, które nie mogą być ze sobą sprzeczne, wskazujących na to, że siedziba danego usługobiorcy, jego stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu znajdują się gdzie indziej.”;

- 7) w art. 24f zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów stosowania zasad zawartych w art. 54 ust. 1 akapit drugi lub w art. 58 dyrektywy 2006/112/WE oraz spełnienia wymogów art. 24b akapit pierwszy lit. d) lub art. 24d ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jako dowody służą w szczególności.”;

- 8) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

1. Świadczenie usług przez pośredników, o których mowa w art. 46 dyrektywy 2006/112/WE, obejmuje usługi pośredników działających w imieniu i na rzecz usługobiorcy oraz usługi świadczone przez pośredników, którzy działają w imieniu i na rzecz usługodawcy.

2. Do celów art. 46a dyrektywy 2006/112/WE termin »usługa ułatwiania« oznacza usługę, którą podatnik świadczy na rzecz nabywcy lub usługobiorcy albo dostawcy lub usługodawcy, lub dla nich obu, poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki, umożliwiając w ten sposób nawiązanie kontaktu między nabywcą lub usługobiorcą a dostawcą lub usługodawcą, co skutkuje dostawą towarów lub świadczeniem usług poprzez ten interfejs elektroniczny.

Usługę ułatwiania, o której mowa w akapicie pierwszym, uznaje się za odrębną i niezależną od dostawy towarów lub świadczenia usług, które uznaje się za dostarczane lub świadczone przez tego podatnika.

3. Uznaje się, że podatnik nie świadczy »usługi ułatwiania«, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik ten nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywane są dostawa towarów lub świadczenie usług;
- b) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy lub usługobiorcy w związku z dokonywaną płatnością;
- c) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w dostawie tych towarów lub w świadczeniu tych usług.

4. Art. 46a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który wykonuje tylko jedną lub więcej z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności związanych z dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- b) zamieszczanie ofert lub reklamowanie towarów lub usług;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie nabywców lub usługobiorców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które towary lub usługi są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w dostawie tych towarów lub świadczeniu tych usług.”;

9) w art. 54a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Niniejsza sekcja przestaje mieć zastosowanie z dniem 30 czerwca 2029 r.”;

10) art. 54c ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) opis towarów, ich wartość, miejsce rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów wraz z datą dostawy oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji.”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 54d

Informacje przekazywane zgodnie z art. 242b dyrektywy 2006/112/WE zawierają następujące informacje:

- a) państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane;
- b) państwo członkowskie, do którego towary są wysyłane lub transportowane;
- c) opis oraz ilość przemieszczanych towarów;
- d) datę wysyłki lub transportu.”;

12) w rozdziale XI tytuł sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 2

Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość lub dokonują niektórych krajowych dostaw towarów lub przemieszczeń własnych towarów (art. 358–369xk dyrektywy 2006/112/WE)”;

13) w art. 57a wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »procedura unijna« oznacza procedurę szczególną dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla niektórych dostaw towarów w państwie członkowskim dokonywanych przez podatnika oraz dla niektórych usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;»

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„3a) »procedura przemieszczania własnych towarów« oznacza procedurę szczególną odnoszącą się do przemieszczeń własnych towarów określonych w tytule XII rozdział 6 sekcja 5 dyrektywy 2006/112/WE;»;

c) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) »procedura szczególna« oznacza, w zależności od kontekstu, »procedurę nieunijną«, »procedurę unijną«, »procedurę importu« lub »procedurę przemieszczania własnych towarów«, zgodnie z definicjami zawartymi – odpowiednio – w pkt 1, 2, 3 i 3a;

5) »podatnik« oznacza dowolny rodzaj podatnika spośród wymienionych poniżej:

(a) podatnika, o którym mowa w art. 359 dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury nieunijnej;

(b) podatnika, o którym mowa w art. 369b dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury unijnej;

(c) podatnika, o którym mowa w art. 369m dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury importu;

(d) podatnika, o którym mowa w art. 369xb dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury przemieszczania własnych towarów;»;

14) w art. 57d dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury przemieszczania własnych towarów, tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego miesiąca kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsze przemieszczenie towarów, które ma zostać objęte procedurą przemieszczania własnych towarów, ma miejsce przed dniem, o którym mowa w akapicie pierwszym, procedurę szczególną stosuje się od dnia tego pierwszego przemieszczenia, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą szczególną, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tym pierwszym przemieszczeniu.”;

15) w art. 57e dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę przemieszczania własnych towarów za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.”;

16) w art. 57f wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma również zastosowanie – w stosownych przypadkach – do rejestracji w ramach procedury przemieszczania własnych towarów.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę przemieszczania własnych towarów przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369xa ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania procedury przemieszczania własnych towarów, podatnik taki wskazuje – aby móc nadal stosować tę procedurę szczególną – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma on siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli podatnik ten nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma on stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę przemieszczania własnych towarów nie ma siedziby na terytorium Wspólnoty, podatnik taki wskazuje jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, z którego wysyła lub transportuje towary.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji, lub od dnia, w którym podatnik ten zaprzestaje dokonywania wysyłek lub transportu towarów z tego państwa członkowskiego.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, zmiana ta ma również zastosowanie – w stosownych przypadkach – do rejestracji w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE.”;

17) w art. 57g dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Podatnik stosujący procedurę przemieszczania własnych towarów może zaprzestać stosowania tej procedury szczególnej niezależnie od tego, czy nadal przemieszcza towary, które mogą kwalifikować się do objęcia tą procedurą szczególną. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji co najmniej na 15 dni przed końcem miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc, w którym zamierza on zaprzestać stosowania procedury szczególnej. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca kalendarzowego. Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące przemieszczeń własnych towarów powstałe po dniu, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych państw członkowskich, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

18) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy podatnik stosujący jedną z procedur szczególnych spełnia co najmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 369e lub art. 369xe dyrektywy 2006/112/WE lub kryteriów skreślenia z rejestru identyfikacyjnego określonych w art. 363 lub w art. 369r ust. 1 i 3 tej dyrektywy, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury szczególnej.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji może wykluczyć podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia lub skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wykluczenie podatnika z procedury przemieszczania własnych towarów staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną. Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsca rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.”;

19) art. 58a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego procedurę szczególną, który przez okres dwóch lat nie dokonuje dostawy towarów, nie świadczy usług ani nie dokonuje przemieszczeń własnych towarów objętych tą procedurą szczególną, uznaje się, że zaprzestał on prowadzenia swojej podlegającej opodatkowaniu działalności w rozumieniu art. 363 lit. b), art. 369e lit. b), art. 369r ust. 1 lit. b), art. 369r ust. 3 lit. b) lub art. 369xe lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zaprzestanie działalności nie uniemożliwia stosowania procedury szczególnej, jeżeli podatnik wznowi swoją działalność objętą dowolną z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 tej dyrektywy.”;

20) art. 58b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uznaje się, że podatnik lub pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d), art. 369e lit. d), art. 369r ust. 1 lit. d), art. 369r ust. 2 lit. c), art. 369r ust. 3 lit. d) lub art. 369xe lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, w następujących przypadkach:

- a) gdy zgodnie z art. 60a niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenia dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a w terminie 10 dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych;
- b) gdy zgodnie z art. 63a niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenia dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie zapłacił pełnej kwoty zadeklarowanego VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych w terminie 10 dni od wysłania ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota wynosi mniej niż 100 EUR za każdy z okresów rozliczeniowych;
- c) gdy po wniosku wystosowanym przez państwo członkowskie identyfikacji oraz po upływie jednego miesiąca od kolejnego ponaglenia przez to państwo podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie udostępnił w formie elektronicznej ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k, 369x i 369xk dyrektywy 2006/112/WE.”;

21) art. 58c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z procedury nieunijnej, procedury unijnej lub procedury przemieszczania własnych towarów, reguluje wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów, świadczenia usług lub przemieszczeń własnych towarów powstałe po dniu, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji lub państw członkowskich, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

22) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364, 369f, 369s lub 369xf dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d ust. 3 akapit drugi, procedura przemieszczania własnych towarów ma zastosowanie od dnia pierwszego przemieszczenia, podatnik składa deklarację VAT obejmującą miesiąc kalendarzowy, w którym miało miejsce pierwsze przemieszczenie.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany na potrzeby stosowania procedury nieunijnej oraz procedury unijnej w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa deklarację VAT i, w stosownych przypadkach, wnosi odpowiadające im płatności państwu członkowskiemu identyfikacji w ramach każdej z procedur w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub świadczonych usług i okresów objętych tą procedurą.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany na potrzeby stosowania procedury przemieszczania własnych towarów w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa deklarację VAT państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do dokonanych przemieszczeń i okresów objętych tą procedurą szczególną.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego okresu rozliczeniowego, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklaracje VAT i, w stosownych przypadkach, dokonuje odpowiadających im płatności zarówno byłemu, jak i nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub usług świadczonych w trakcie okresów, w których te państwa członkowskie były państwem członkowskim identyfikacji.”;

23) art. 59a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie dokonywał dostaw towarów, nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskim konsumpcji w ramach tej procedury szczególnej ani nie dokonywał żadnych przemieszczeń własnych towarów w ramach procedury przemieszczania własnych towarów w trakcie okresu rozliczeniowego oraz nie dokonuje korekt odnoszących się do poprzednich deklaracji VAT, wówczas on lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były dokonywane żadne dostawy towarów ani świadczone żadne usługi, ani nie dokonywano żadnych przemieszczeń (zerowa deklaracja VAT).”;

24) art. 60a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina drogą elektroniczną podatnikom lub pośrednikom działającym na ich rzecz, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364, 369f, 369s lub 369xf dyrektywy 2006/112/WE, o obowiązku złożenia takiej deklaracji VAT. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna być zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu wymierzenia i poboru VAT odpowiedzialne jest właściwe państwo członkowskie konsumpcji lub państwa członkowskie, do których i z których towary zostały wysłane lub przetransportowane.

Niezależnie od wszelkich ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji lub państwa członkowskie, do których i z których zostały wysłane lub przetransportowane towary, oraz wszelkich podjętych przez nie kroków, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składają deklarację VAT państwu członkowskiemu identyfikacji.”;

25) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61

1. Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących drugi okres rozliczeniowy w 2021 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korekty tej deklaracji VAT, a nie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji VAT.

Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów począwszy od trzeciego okresu rozliczeniowego w 2021 r., do dnia, w którym tę deklarację VAT należy złożyć zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE, dokonuje się w tej deklaracji VAT. Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów począwszy od trzeciego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po dniu, w którym tę deklarację VAT należało złożyć zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE, dokonuje się wyłącznie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji VAT.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji w ciągu trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Powyższe przepisy nie mają jednak wpływu na zasady dotyczące wymierzenia podatku i korekt, obowiązujące w państwie członkowskim konsumpcji lub w państwach członkowskich, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

26) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61a

1. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa końcową deklarację VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje VAT składane po terminie, a także – w stosownych przypadkach – dokonuje odpowiadających im płatności państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili zaprzestania, wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy podatnik ten:

- a) zaprzestaje stosowania jednej z procedur szczególnych;
- b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji VAT i poprzednich deklaracji VAT, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji VAT, reguluje się bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji lub państw członkowskich, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane.

2. Pośrednik, w odniesieniu do każdego podatnika, na rzecz którego działa, składa końcowe deklaracje VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje VAT składane po terminie, a także – w stosownych przypadkach – dokonuje odpowiadających im płatności, państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili skreślenia lub zmiany, w przypadkach gdy pośrednik ten:

- a) zostaje skreślony z rejestru identyfikacyjnego;
- b) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f ust. 2.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji VAT i poprzednich deklaracji VAT, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji VAT, reguluje się bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji lub państw członkowskich, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

27) w art. 63c wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) rodzaj świadczonych usług lub opis i ilość towarów będących przedmiotem dostawy, ze wskazaniem, w stosownych przypadkach, czy jest to świadczenie lub dostawa zgodnie z art. 16, 18 lub 26 dyrektywy 2006/112/WE po przemieszczeniu w ramach procedury przemieszczania własnych towarów;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) stosowne informacje dotyczące korekt zgodnie z tytułem X rozdział 5 dyrektywy 2006/112/WE po przemieszczeniu w ramach procedury przemieszczania własnych towarów;”;

(iii) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zastosowaną stawkę VAT – w stosownych przypadkach;”

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

„fa) w przypadku zwolnienia z prawem do odliczenia – odniesienie do mającego zastosowanie przepisu dyrektywy 2006/112/WE lub do odpowiedniego przepisu krajowego;”;

(v) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem zastosowanej waluty – w stosownych przypadkach;”;

(vi) lit. k) i l) otrzymują brzmienie:

„k) w przypadku usług – informacje wykorzystywane do określenia miejsca świadczenia usługi, natomiast w przypadku towarów – informacje wykorzystywane do określenia miejsca rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;

l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT, w stosownych przypadkach;”;

(vii) dodaje się literę w brzmieniu:

„m) w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że podatnik otrzymał towary i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE – nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy, którego dostawy towarów są ułatwane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy;

(ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zastosowaną stawkę VAT – w stosownych przypadkach;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„fa) w przypadku zwolnienia z prawem do odliczenia – odniesienie do mającego zastosowanie przepisu dyrektywy 2006/112/WE lub odpowiedniego przepisu krajowego;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„n) w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że podatnik otrzymał towary i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE – nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy, którego dostawy towarów są ułatwane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy;

(ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369xk dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika zawiera wszystkie następujące informacje:

a) w odniesieniu do państwa członkowskiego, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub numer identyfikacji podatkowej podatnika w tym państwie członkowskim, o ile takie istnieją;

(ii) adres, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane;

b) w odniesieniu do państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub numer identyfikacji podatkowej podatnika w tym państwie członkowskim, o ile takie istnieją;

(ii) adres, na który towary zostały wysłane lub przetransportowane;

c) opis i ilość towarów, które zostały wysłane lub przetransportowane do innego państwa członkowskiego, ze wskazaniem – w stosownych przypadkach – czy są to dobra inwestycyjne zgodnie z definicją państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane;

d) datę wysyłki lub transportu towarów wysłanych lub przetransportowanych do innego państwa członkowskiego;

e) podstawę opodatkowania ze wskazaniem zastosowanej waluty;

f) wszelkie kolejne kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;

g) w przypadku faktury wystawionej przez nabywcę – informacje zawarte na fakturze.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a niniejszego artykułu podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz w odniesieniu do każdej świadczonej usługi lub każdego towaru będącego przedmiotem dostawy lub przemieszczenia. W przypadku gdy ten podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz został wezwany do przedłożenia drogą elektroniczną ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k, 369x i 369xk dyrektywy 2006/112/WE, i nie przedłożył jej w ciągu 20 dni od daty wezwania, państwo członkowskie identyfikacji przesyła podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz ponaglenie dotyczące przedłożenia tej ewidencji. Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji lub państwa członkowskie, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane, o wysłaniu ponaglenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2028 r.

Jednakże art. 1 pkt 2–7 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

A. DOMAŃSKI